

Moudrá sova

Osecký zpravodaj č. 12, 16. 1. 2021

Milí sousedé,

rok se s rokem sešel a každý z nás jistě přemýšlí, co nám ten nový přinese. Konec roku je zhodnocením toho, co se nám za ten uplynulý podařilo, co všechno jsme zvládli, co nás posílilo, z čeho jsme se ponaučili a posunuli se v našich životech zase o kousek dál. Ale také je to čas nových plánů a předsevzetí. Před pár dny jsme oslavovali Vánoce, nejkrásnější svátky v roce, v kruhu svých nejbližších. Věřím, že jste si je užili v klidu a pohodě a že byli provoněné nejen vánočním cukrovím a vůní svíček, ale také radostí a láskou.

Uvařte si dobrou kávu, pohodlně se usadte do křesla a přečtěte si další vydání Moudré sovy, které je plné informací o tom, co se za uplynulé měsíce událo a co je nového. V Malé Turné jsme opravili místní komunikaci a dokončili zvelebování návsi osazením dětských herních prvků. Na budově sportovních kabin v Oseku je nová střecha a v „nové“ ulici rodinných domků byl dokončen chodník.

Věřím, že i v dalším roce budeme schopni spolupracovat, alespoň tak, jako v tom minulém. Nejen proto, že nás čekají nové projekty, ale hlavně proto, aby v naší obci bylo zas o kousek lépe.

Ani letos nám situace nedovolila společně se sejít u tradičního rozsvícení vánočního stromku a popřát si vše nejlepší do nového roku. Ráda bych vám, milí sousedé, popřála do nového roku hodně štěstí, toho není nikdy dost, lásky, které je tolik potřeba, dobré nálady, životního optimismu a hlavně pevné zdraví.

Vaše starostka
Jitka Brejchová

OBEC
OSEK

Obec informuje

Rozpočet na rok 2022 je schodkový

Na prosincovém zasedání obecního zastupitelstva schválili jeho členové finanční rozpočet pro rok 2022. Příjmy v odhadované výši 13 251 500,- Kč a plánované výdaje 19 456 700,- Kč činí rozpočet schodkovým, a to 6 205 200,- Kč. Schodek bude pokryt z finančních rezerv obce (cca 17 000 000 Kč). Ve skutečnosti by měl být schodek mnohem nižší, v rozpočtu není počítáno s financemi získanými z nejrozličnějších dotačních titulů.

Místní spolky opět dostanou příspěvky na činnost

Místní organizace	Schválené neinvestiční transfery na rok 2022
SDH Osek	50 000 Kč
SDH Jemnice	20 000 Kč
Myslivecké sdružení Bárovka	13 000 Kč
Český svaz žen	45 000 Kč
TJ kopaná	225 000 Kč
TJ stolní tenis	30 000 Kč
Nohejbalový klub Osek	15 000 Kč
Oblastní charita Strakonice	18 000 Kč
Jih. centrum pro zdr. post.	3 000 Kč
Celkem	419 000 Kč

Kalkulace vodného a stočného pro rok 2022

Z důvodů povinného zahrnování odpisů a tvorby fondů oprav se jako každý rok mírně navýší cena za vodné a stočné. Je to zvýšení opravdu symbolické - cena za vodné bude vyšší o 0,04 Kč/m³, stočné o 0,16 Kč/m³ a vodné pro obec Velká Turná o 0,85 Kč/m³. Po přičtení této částky bude poplatek za vodné činit 26,18 Kč/m³ a stočné 17,94 Kč/m³. Velkotureňákům bude v roce 2022 účtováno 23,85 Kč/m³ bez DPH.

Poplatek za svoz komunálního odpadu zůstává nezměněn

Na listopadovém zasedání obecního zastupitelstva jeho členové rozhodli, že i v roce 2022 zůstane poplatek za SKO ve výši 500 Kč. Zároveň jim byl starostkou předložen dodatek č. 1/2022 ke Smlouvě o odběru, přepravě, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. Ze strany Technických služeb Strakonice, které tento servis v obci zajišťují, dochází k navýšení cen. Za jeden svoz bude nově účtována částka 4400 Kč (navýšení o 250 Kč), za uložení 1 tuny SKO 805 Kč (beze změny) a poplatek za uložení jedné tuny odpadu se vyšplhá na 900 Kč (navýšení o 100 Kč).

V prosinci loňského roku byly podány dvě žádosti o dotace pro rok 2022

Starostka Jitka Brejchová společně s členy zastupitelstva jednohlasně odsouhlasili podání žádosti o dotaci z programu POV 2022 Jihočeského kraje týkající se opravy střechy na víceúčelovém zařízení (pohostinství) v Oseku. Do budovy na několika místech zatéká. Tato skutečnost si vyžaduje zásah, a to i v případě, že by žádosti o dotaci nebylo vyhověno.

Druhou akcí, na jejíž uskutečnění obec hodlá využít dotaci ve výši 80% z podprogramu Podpora obnovy venkova MMR, je výměna herních prvků na dětském hřišti u zámku v Oseku. Snahu žádat o tento příspěvek již v loňském roce bohužel zmařila skutečnost, že část pozemku, na kterém se dětské hřiště nachází, byla ve vlastnictví Jihočeského kraje. Započalo vyjednávání, zmíněná část byla na obec Osek bezúplatně převedena a podání žádosti již nestálo nic v cestě.

Vodní nádrž v Rohozné

Na podzim loňského roku byl proveden odběr vzorků sedimentu z nádrže v Rohozné. Obdržené výsledky ukazují, že množství znečištění je minimální a vyčištění nádrže může proběhnout svépomocí na jaře letošního roku.

Vodovod do Petrovic a Rohozné

Vzhledem k tomu, že připravenost projektových dokumentací na realizaci vodovodu do místních částí Petrovice a Rohozná není sjednocena, bude nejprve podána žádost o dotaci na přivedení vodovodu do Petrovic. Druhým důvodem, který vedl k tomuto kroku, je fakt, že cenová kalkulace akce výrazně přesáhla původní odhad a finanční zatížení obce by bylo značné.

Nejvíce hlasů od občanů v anketě s názvem *Obecní znak a vlajka* získala varianta B

V průběhu předposledního měsíce v roce byla zveřejněna anketa, do které se mohli zapojit všichni obyvatelé našich vesnic. Ze tří variant se vybírala podoba obecního znaku. Anketa probíhala formou internetového hlasování a zároveň byla poskytnuta možnost vhodit svůj hlas do obálek umístěných na vývěsních tabulích v Oseku i všech spádových vesnicích. Svým hlasem přispělo celkem 90 obyvatel, přičemž nejvíce hlasů získala varianta B (57 hlasů) následovaná variantou C (25 hlasů). Varianta A získala 8 hlasů. V příštích měsících proběhne proces schválení návrhu podvýborem pro heraldiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a případné úpravy dle připomínek.

Varianta B získala v anketě nejvíce hlasů

O obecní pohostinství v Oseku se bude starat správce

Pohostinství, které je od října loňského roku bez nájemce, získalo svého správce v osobě pana Albína Korvase z Oseka. Ten bude zajišťovat běžnou údržbu místa a navíc obsluhu při kulturních akcích pořádaných obcí i těch případných soukromých. Zastupitelé zároveň schválili ceník krátkodobého pronájmu, který můžete najít na obecních internetových stránkách. Prostor je připraven i pro vaše oslavy narozenin či jiných významných výročí.

Finanční dary poputují do Makova i Prachatic

Záchraná stanice živočichů Makov oslovila obec se žádostí o finanční dar ve výši 3000 Kč. Ten byl, stejně jako v několika předchozích letech, jednohlasně schválen. Stejná částka poputuje také do pomyslné kasičky Hospicu v Prachaticích.

Ve druhém pololetí roku byly zaznamenány dva přestupky

Odbor vnitřních věcí města Strakonice projednával v období od července do konce prosince loňského roku celkem dva přestupky, což je méně než v minulých obdobích. Obci bylo za tyto prohřešky občanů účtováno 1800 Kč.

Lucie Mrkvičková

Zajímavá osobnost

„Občas jsme takové čarodějky,“ říká Miloslava Bláhová z Petrovic

Ve strakonické nemocnici pracuje neuvěřitelných 42 let a po celou dobu pomáhá miminkům při příchodu na svět i následné péči o ně. Miloslava Bláhová, která v současné době zastává pozici vrchní sestry gynekologicko-porodnického oddělení, mluví o své práci se zapálením a velmi zajímavě. Jak sama říká, neměnila by ani za nic. Jako starostlivá průvodkyně žen, které se připravují na důležitý okamžik života, během své kariéry zažila nejruznější období vývoje oddělení. V posledních letech a měsících také do tamější nemocnice dorazily četné inovace a ženy mohou využít nejruznější moderní pomůcky a techniky porodu. Jaký byl loňský rok ve světě vyčerpaných, ale přešťastných maminek a tatínků a miminek spokojeně spících i těch, které se od první chvíle hlasitě hlásí o slovo?

Paní Bláhová, pojd'me nejdříve trochu bilancovat. Co ukazují statistiky shrnující loňský rok na vašem oddělení?

Narodilo se celkem 680 dětí. Chlapců bylo o deset méně než holčiček. Nejoblíbenější dívčí jméno bylo Eliška (21), následovaly Anna a Adéla (15) a poté Natálie (12). Chlapeckým jménům vévodil Jan (18) následovaný Tomášem (14) a Lukášem (12).

Během vašeho působení v nemocnici jste byla svědkem nejružnějších změn a inovací. Jaké mezníky považujete za nejdůležitější?

Když jsem začínala, byla všechna miminka na tzv. „bečárně“ a vozila se maminkám jen na kojení. Maminka je viděla nahé poprvé, když odcházela domů. S trochou nadsázky lze říci, že byla leckdy překvapená, že se miminko hýbe. V roce 1983 se ve strakonické nemocnici začal uplatňovat rooming-in, děti byly u maminek a najednou bylo na oddělení ticho. Před tím jsme jim nedopřáli klidu, miminka se přebalovala ve stejný čas najednou. Teď si maminku přivolají, kdy chtějí.

Mívají rodičky v posledních letech připravené porodní plány?

Ano, maminky nosí porodní plán, ale občas mi přijde, že si ho jen stáhnou z internetu. Mají v něm požadavky, které jsou u nás standardní a běžné. Je dobré, když si sepíší to, co opravdu chtějí a jak to cítí.

Setkala jste se s nějakým opravdu zvláštním požadavkem?

Jednou chtěl tatínek na porodní sál bazének. Rádi všem vyhovíme, ale v tomto případě to technicky opravdu nešlo.

Jaké novinky k vám v posledních letech dorazily?

Nabízíme např. bonding (přiložením miminka na tělo ihned po porodu pokračuje proces vytváření si vazby mezi maminkou a miminkem – při císařském řezu tuto roli přejímá tatínek, pozn. red.). Rodiče jsou většinou informovaní, ve světě internetu je to snadné. Této možnosti využívají i tatínci. Někteří z nich ale odkládají miminko po pěti minutách, některý si ho užívá i tři čtvrtě hodiny.

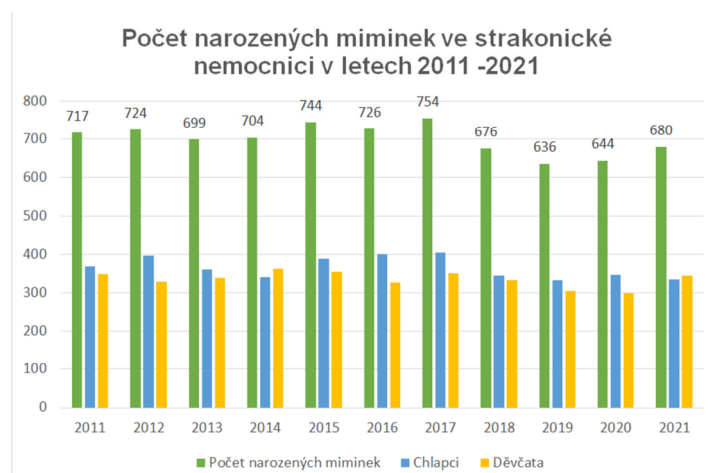
Ženám nabízíte i moderní relaxační pomůcky nebo hydroterapii, je to tak?

Ano. Jsou to především relaxační nafukovací balóny, které si ženy mohou vzít i do sprchy. Hydroterapii neboli vanu nabízíme asi rok. Nejdříve to byl velký boom, teď nadšení trochu klesá, ale přichází to spíše ve vlnách. Někdy se stane, že vanu napustíme a maminka se necítí dobře a nelíbí se jí.

Co dalšího mohou ženy vyzkoušet?

Nabízíme také aromaterapii. Od dodavatelky, se kterou spolupracujeme už dlouho, máme např. vůni s názvem *Hlazení duše miminka*. Vůně jsou na růžové bázi a například po císařském řezu, když jsou miminka neklidná, aplikujeme trochu

vůně na polštář a do postýlky. Miminka se opravdu většinou uklidní, funguje to. Občas jsme zkrátka takové čarodějky.

Moudrá sova dodává:

V loňském roce nastal v Oseku a přilehlých vesnicích novorozenecký boom. Narodilo se devět miminek (čtyři holčičky a pět chlapečků), zatímco o rok dříve pouze tři (dvě holčičky a jeden chlapeček). V roce 2019 jich bylo pět (tři holčičky a dva chlapečkové). Zdá se, že osečtí mají rádi spíše netradiční jména. V minulých třech letech volili jména jako Izabela, Melisa, Roza, Arthur, Viktor nebo Amálie.

Lucie Mrkvičková, Miloslava Bláhová

Rady zahradnice Elišky

Ač to vypadá, že přes zimu není na zahradě žádná práce, opak je pravdou. I v těchto měsících má opravdový zahrádkář práce dostatek. Je třeba připravit nářadí na další sezónu, také dát sekačku do servisu, dorýt záhony, které jste nestihli na podzim a shrbat zbytky listů, aby v něm zbytečně nevznikaly plísňe, které by pak napadaly jak ovocné stromy, tak i budoucí úrodu.

V těchto měsících také provádíme postřik proti strupovitosti jabloní a moniliové plísni na peckovinách. Postřiky provádíme v době, kdy nehrozí mrazy ani déšť, teplota by měla být mezi 7-10 °C. Důležité je nezapomenout na postřik broskvoní proti kadeřavosti listů. Ten provedeme

ještě před rašením pupenů např. Kuprikolem. Postřik je nutné provést jak na samotných větvích, tak na celém kmenu. To pak opakujeme ještě jednou buď stejným přípravkem, nebo můžeme použít ten s názvem Champion. Pokud bychom postřik broskvoní opomněli, může se stát, že bychom pak přišli o celou úrodu, plody by byly malé, opadávaly by a špatně dozrávaly.

Během února a března prostřiháváme ovocné stromy, vyhneme se však peckovinám, ty se stříhají po sklizni. Jak prostřihávat ovocné stromy už jsme popisovali v našem loňském článku. Proto si to jen letmo zopakujeme. Odstraníme všechny nemocné zlomené větve a také ty, které se v koruně kříží nebo výrazně stíní. Zkracování větví provádíme zhruba o 1/3, stříh by neměl být moc razantní, aby nedošlo k výraznému přírůstu nových větví na úkor vývoje plodů. Při stříhání větví se snažíme větvičku stříhat na květní pupen. Ten je malý a kulatý, zatímco listový je podlouhlý. Pokud si nejsme úplně jisti, který je který, posečkáme se stříháním až do března, kdy bude už dobře poznat, kde máme stříhnout. Větší rány začistíme stromovým balzámem.

Stříh nezanedbáváme ani u kanadských borůvek, malin, rybízu a angreštu. U malin odstraňujeme všechny dvouleté výhony, staré výhony vystřiháváme i u borůvek. U rybízu a angreštu prosvětlíme korunu.

U okrasných keřů platí pravidlo, že keře kvetoucí brzy zjara stříháme až po odkvětu, keře kvetoucí v létě a na podzim stříháme brzy z jara. Z keře bychom měli odstraňovat staré větve a velikost jen upravovat. Pokud bychom chtěli keř výrazně řezat, je lepší si zvolit menší kultivar, než ho pak násilně formovat. S výběrem nám poradí v zahradním centru.

V březnu také ostříháme trvalky a okrasné trávy, abychom pak nepošlapali cibuloviny, které už se začínou v záhonech objevovat. Při stříhání trav je třeba nechat 5-8 cm, drobné trávy nestříháme, tam jen odstraňujeme odumřelé části.

Nezapomínáme ani na skleník, který zryjeme, dáme dostatečnou vrstvu hnoje nebo nového substrátu, který promícháme s původní zeminou a vydezinfikujeme ho. K dezinfekci použijeme sirné knoty, postřik manganistanu draselného a do půdy dusíkaté vápno, u kterého je pak nutné provést dostatečnou opakovanou závlahu, aby se rozpustilo, než začneme s výsadbou prvních rostlinek. Jako první vyséváme rostlinky vhodné k rychlení, jakou jsou ředkvičky, saláty, ale i mrkev.

Doma si pak koncem ledna začínáme vysévat papriky, které si předpěstujeme v bytě, ale také rajčata. Ty však vyséváme až po půlce března.

Abychom si trochu přiblížili jaro, můžeme si připravit jarní truhlíky. Je třeba dávat pozor, aby nám rostlinky v nich nezmrzly, a proto počkáme buď do doby než přestanou hrozit přízemní mrazíky nebo je v případě nebezpečí budeme muset schovat. Do truhlíků můžeme dát macešky, všechny druhy rychlených cibulovin jako jsou tulipány, narcisy, modřence apod. U těch se nemusíme bát zmrznutí. Pozor na mráz ale musíme dávat u pryskyřníků, sedmikrásek a rychlených pomněnek.

Vážení čtenáři, tímto jsme spolu prošli celý zahradníkův rok. Doufám, že se vám bude v zahradničení i letos dařit.

Eliška Topková, Rohozná

Co viděla Sova z výšky

Byla zakoupena nová komunální technika pro zimní období

Se začátkem zimy, která každoročně nabízí kromě jiného i množství sněhu, nastává povinnost zaměstnanců obce zajistit údržbu chodníků a cest. Zastaralé vybavení již volalo po změně, a proto byly nově pořízeny radlice a sypač. Aby mohly být používány současně, bylo nutné provést instalaci čelního tříbodového závěsu včetně nezávislého ovládání. Zimní údržbu tak nyní může provádět pouze jeden zaměstnanec. Náklady na pořízení byly následující – radlice 98 000,- Kč, sypač 108 900,- Kč a závěs 129 248,- Kč.

Náves v Malé Turné láká k odpočinku i ke hře

V prosinci loňského roku byly dokončeny práce na zvelebení prostoru před pohostinstvím „Ve Vídni“ v Malé Turné. Protože dispozice obydlí ve vesnici nenabízí příliš jiných možností, toto prostranství by se mělo stát místem setkávání obyvatel všech věkových skupin. V letních měsících loňského roku byl nejdříve do země umístěn tříkomorový septik, následovaly terénní úpravy plácku, oplocení a v konečné fázi umístění dětských herních prvků a pergoly umožňující posezení. Na jaře se prostor oseje travinou.

Kontejnery na tříděný odpad v Oseku byly přemístěny

V měsíci říjnu byla realizována akce přemístění kontejnerů na tříděný odpad do prostoru v blízkosti nové hasičské zbrojnice a čističky odpadních vod. Tomuto kroku předcházelo zpevnění a vydláždění prostoru tak, aby byly kontejnery zpřístupněny vozidlům. Realizace projektu byla svěřena firmě Oldřich Zelenka a Marian Kubinec a náklady činily 306 782,- Kč. Starostka byla jednotlivci z řad zastupitelů vyzvána, aby vysvětlila nesrovnalosti spojené s projektem. Na listopadovém zasedání tak učinila.

Tři králové přišli k nám

V neděli 9. ledna oblékli tři klienti DOZP Jaroslav Pivnička, Stanislav Pflieger a Zdeněk Jansa bílé košile a koruny, připravili si malé dárky pro ty, kteří je obdarují finančním příspěvkem a vydali se na koledu v obci Osek. V atmosféře bílého sněhového poprašku potom u dveří zazpívali píseň o své cestě k nám a doplnili ji přáním štěstí a zdraví v novém roce. Jejich letošní průvodkyně Erika Lišková z Radomyšle nám přibližuje jejich putování: „Byla jsem oslovena oblastní charitou, protože jsem kdysi působila jako dobrovolnice v oseckém DPS. Neváhala jsem a ráda jsem nabídku přijala. Na cestu jsme se vydali v 9 hodin ráno, nejdříve jsme navštívili část obce s novými výstavbami a postupně jsme se přesouvali do centra vesnice. Bohužel jsme neměli dost času navštívit všechny osecké domácnosti. V 11:30 jsme koledování ukončili, na kolednících byla již znát únava a čekal je oběd v DOZP. Myslím, že jsme svou návštěvou obyvatele potěšili, především ty starší. S povděkem přijímali přání od koledníků, potřásali rukama a popovídali s nimi. Tato tradice má jistě své opodstatnění, přináší do domů osobní přístup a možnost finančně přispět na dobrou věc.“ V Oseku se podařilo vybrat 3 928,- Kč. Výtěžek z letošní sbírky bude určen na nákup nového automobilu, který bude sloužit pro terénní služby Charity Strakonice. V sobotu 15. ledna se vydala na koledu v Malé Turné skupina tří dětí z Velké Turné. Velkotremským dětem za obecní úřad Osek děkujeme.

Tři králové přicházejí koledovat do DPS v Oseku

Dětský divadelní kroužek

Máte rádi příběhy, básně a pohádky?
Převlékáte se za své oblíbené postavy z filmů a knížek?
Pojďte s námi hrát!

Pro koho je kroužek určen? Pro děti od 4 do 15 let

Co budeme dělat? Jednou týdně se setkáme a budeme připravovat vystoupení pro rodiče i širší publikum, hrát pohádky, dobrodružné příběhy. Prostě se bavit...

Vedoucím kroužku je pan Pavel Hák, který má v této oblasti bohaté zkušenosti.

Informační schůzka proběhne 3. 2. 2022 v 17:00 v zasedací místnosti na Obecním úřadě

(zájemci o navštěvování kroužku, hlase se předem zasláním SMS na telefonní číslo 724 181 038)

Rozhovor

Martin Levý: „Hodiny jsem naslouchal radomyšlským dědouškům.“

Zajímá vás určitá epocha dějin Radomyšle? Nemůžete si vzpomenout na rok, kdy se událo to či ono, nebo se do nenávratných hlubin vaší paměti propadlo jméno rodáka slavného i toho o něco méně? Zeptejte se Martina! Díky své fenomenální schopnosti zapamatovat si i ty nejmenší detaily odpověď jistě dostanete. V závěru loňského roku byly dokončeny práce na jeho v pořadí již čtvrté knize s názvem *Radomyšl*, na které pracoval s různě dlouhými přestávkami téměř tři desetiletí. Bílé přední desce knihy vévodí černo-bílá fotografie, která zachycuje radomyšlské domky krčící se mezi stromy. Scenérii vévodí věž kostela sv. Martina i budova kostela sv. Jana na kopci nad městysem. Po otočení prvních stránek na vás čekají zajímavé informace z historie nejen těchto dvou kostelů, ale také dějiny všech 333 radomyšlských domů nebo místních spolků, údaje o vodstvu, stromořadí či radomyšlských vojácích padlých ve válce a nepřeberné množství archivních fotografií.

Martine, kniha s názvem *Radomyšl*, kterou držíš v ruce, není tvá prvotina. Přiblížíš nám i další knihy, které jsi napsal?

Napsal jsem dosud čtyři knihy. Před osmi lety to byly dvě o historii závodů Formule 1. Je to můj velký koníček už od sedmi let. Zapisoval jsem si všechny výsledky, sbíral veškeré informace. V

roce 2016 vznikla básnická sbírka s názvem *Vzkaz*. Vyšla jen v malém nákladu hlavně pro rodinu, protože se na ní podílím se svou nejstarší dcerou Veronikou. Ta se v psaní, zdá se, potatila. Už od malička je pisálek. Vymýšlela si příběhy, psala básničky, ve kterých je možné vidět její dětský pohled na svět a když jí bylo asi 16 let, dostal jsem nápad spojit mou a její tvorbu. S jednou básní vyhrála dokonce soutěž *Čestický brambor*. No a teď už studuje na vysoké... U ostatních dvou dcer se vášeň pro psaní zatím neprojevila.

Kdy se objevila myšlenka sepsat historii radomyšlských domů?

To je velmi stará záležitost. Když mi bylo asi 17 nebo 18, dostala se mi do rukou kniha Bohumíra Lify, ve které popisuje historii domů v Radomyšli. Tu dovedl do roku 1936 a popsal všech 141 domů, které v Radomyšli tehdy stávaly. Napadlo mě, že bych mohl navázat a dovést historii až do mé současnosti. Ale jak už to bývá, měl jsem tehdy jiné zájmy, hlavně děvčata a fotbal. Začal jsem psát, když mi bylo 25. Zakrátko jsem si ale uvědomil, že popisovat jen čísla není ono. A tak jsem postupně přidával i další historii a kniha začala mohutnět. Svůj prostor dostalo i vodstvo, pamětní stromy, smírčí kříže, ředitelé školy, porodní báby, historie spolků... Kromě historie domů, kterých bylo k roku 2018 v Radomyšli 333, se do knihy dostala i tato témata.

Na co zajímavého bys ještě čtenáře nalákal?

Velmi si cením například kapitoly o padlých vojácích, kterých v 1. světové válce bylo 109. Zároveň zmiňuji i radomyšlské muže, kteří rukovali v roce 1938. Nechybí ani všichni purkmistři a starostové.

Vrátíme-li se k jednotlivým domům, osud jakého z nich pro tebe byl nejzajímavější?

Jsou to tři grunty, které stávaly ve středu městečka a byly zbořeny v 80. letech 20. století. Na jejich místě potom vznikla rozšířená silnice, bytovky, škola, školka, obchodní dům... Rody Frajmarčů, Kvícalů a Hozmanů žili v domech s čísly popisnými 43, 44 a 45 dlouhá staletí. Dvě čísla byla podle mě velmi necitelně přidělena domům vystavěným v roce 1984. Na křižovatce cest směrem na Písek a do Ruřáku stávala kaple sv. Václava. I ta bohužel padla za oběť nové silnici. Zvláště cenné jsou pro mě fotky právě zmizelých chalup a nejen těchto tří. Další se nacházely např. v prostoru před bývalou prodejnou „U Brabců“. Těžko uvěřit, že v trojúhelníku mezi cestami tehdy stály tři domy. Problém jsem měl například s domem číslo 52, dlouho jsem se nemohl hnout z místa.

Měl nějaký dům nešťastný osud? Nebo spíše lidé v něm žijící?

Ani bych neřekl. Snad jen číslo 11, u Wolfů. Říká se, že tam kdysi matka utopila své dítě ve studni. Ale kdo ví, jak to opravdu bylo.

Martine, za napsáním a vydáním takové knihy stojí jistě velký kus náročné práce.

Ano, to je pravda. Knihu jsem vlastně psal skoro 30 let. Hledal jsem informace v archivech v Třeboni nebo Českých Budějovicích, hojně využíval našeho radomyšlského archivu, ze kterého jsem čerpal historické fotografie. Výborným zdrojem informací byly kroniky Václava Valenty, který byl ve 20. a 30 letech 20. století řídícím a zároveň kronikářem. Jím psané kroniky jsou opravdovými skvosty. No a v neposlední řadě jsem obcházel obyvatele městečka. Musím říci, že právě od nich se mi dostalo největší pomoci. Hledali staré fotografie, vzpomínali na předky a rozkládali rodokmeny. U žádných dveří jsem se nesetkal s odmítnutím. Mám také jeden dar, díky kterému se mi to mohlo podařit. Umím naslouchat lidem. A tak jsem hodiny poslouchal, když radomyšlští dědouškové vzpomínali na ty, kteří tady bydlívali, a všechno si ukládal do paměti. Jen mě mrzí, že se tito dědouškové nedožili vydání knihy.

Byla historie vždy tvým koníčkem?

Ano, bavila mě od mala. Učitel dějepisu pan Novák mě ani nezkoušel. Vždycky jsme se na sebe při hodině podívali, pokývali hlavou a nebylo třeba slov.

Jaký to byl pocit, když jsi knihu po téměř třiceti letech práce dokončil?

Nebyla to soustavná práce. Měl jsem samozřejmě přestávky. K dokončení mi paradoxně pomohl covid. Dvakrát za sebou jsem byl téměř půl roku doma a nechodil do práce. To mi poskytlo dostatek času pro finále. Knihu jsem dokončil v lednu a v únoru byla předána do Českých Budějovic, kde na ní ve studiu pracovali téměř tři čtvrtě roku. Byla vydána v nákladu 300 kusů, ale během prvních deseti dnů se jen zaprášilo po 200 výtiscích. V brzké době se bude pravděpodobně chystat dotisk. Knihu jsme chtěli představit na adventních trzích o první adventní neděli, ty se ale konat nemohly. 6. prosince jsme tedy uspořádali autogramiádu na obecním úřadě, kde si mohli lidé knihu koupit a nechat si ji podepsat.

Jsi spokojen s ohlasy čtenářů?

Ano, ty jsou zatím velice pozitivní. I když už teď vím, že se vloudilo několik chyb. Pokud někdo

chybu najde a řekne mi o ní, jsem vlastně rád. Jsem si jistý, že kritika přijde a nebráním se jí. Velký dík patří obci, která vydání knihy podporovala a financovala a Lence Čapkové, která mi velmi pomohla. Lidí, kteří mi pomáhali, bylo samozřejmě více, nerad bych na někoho zapomněl. Chtěl jsem napsat knihu pro další pokolení, pro naše vnoučata. Snad se mi to podařilo.

Lucie Mrkvičková, Martin Levý

Martin Levý se svou knihou, kterou je možné zakoupit na obecním úřadu v Radomyšli

Tři grunty, které stávaly v centru Radomyšle

(ukázka z knihy Martina Levého)

Č.p. 43

Původní chalupa, později grunt a poplužní dvůr, byla vystavena již někdy v polovině 16. století. Prvním zapsaným majitelem dvorce je Martin Frejmarčí kolem roku 1580. Starobylý rod Frejmarčů zde žil a hospodařil nepřetržitě až do počátku 20. století. Rod pak náhle a nečekaně vymřel po meči a dobrovolně. Poslední Frejmarčí padl ve světové válce, když se v ruském zajetí zastřelil a statek připadl sestře Marii, provdané Kubínové, a tak rod Frejmarčů odešel do historie. Na gruntu žili Frejmarčů prokazatelně 337 let a podle odhadů (nedoložených) zde žil rod více než 400 let. Grunt, společně se sousedními grunty Kvíčalovským a Houžkovským, padly v 70. letech 20. století za oběť rozšíření silnice a stavbě nových bytových domů. Pohořelý grunt č. p. 43 byl stržen počátkem 80. let a nezůstalo po něm

nic, ani překrásná lípa, která podle odhadů byla zhruba 600 let stará. Ta byla nejprve rozčíslnuta bleskem v roce 1922 a později znovu v roce 1965. Pahýl byl odstraněn při rozšiřování strakonické silnice. V letech 1870 až 1893 zde působil první poštovní úřad v Radomyšli. Číslo nezůstalo uchováno v historii a bylo necitelně přiděleno novému stavení, které nemá s dvorcem nic společného. Takže od roku 1984 patří novému domu rodiny Jirsů.

Kolem roku 1580 Martin Frejmarčí, po něm vdova Dorota Frejmarčová, 1605 24. 4. Markéta, vdova po Pavlovi Frejmarčím, s dětmi Tomášem, Jiříkem, Mikulášem a Apolenou, 1640 29. 11. Tomáš Frejmarčí, 1684 Jiřík Frejmarčí, 1699 29. 12. Matěj Frejmarčí, 1729 5. 1. Řehoř Frejmarčí, 1749 6. 9. Jan Duda se přičlenil k vdově Kateřině po Řehořovi, 1761 22. 12. Václav Frejmarčí, 1800 22. 8. Václav Frejmarčí syn, 1834 16. 1. Matěj Frejmarčí, 1880 6. 12. Josef Frejmarčí a žena Anna, 1895 10. 3. Anna Frejmarčová, 1907 5. 4. Josef Frejmarčí, 1917 3. 5. Marie Kubínová – do 28. 1. 1967, statek a dvůr poté osiřel a byl postupně zbourán, číslo převedeno na nové stavení, 1984 26. 3. Petr Jirsa a žena Ivana

Č. p. 44

Dvůr Kvíčalův nebo Hozmanův

Druhý ze starobyklých gruntů v centru městečka, hned v sousedství frejmarčovského poplužního dvorce, byl vystavěn před rokem 1580 jakýmsi Matoušem Kvíčalou, ale hned po něm je zde zapsán Šebestián Hozman. Odtud i název gruntu. Rod Kvíčalů se však po letech na grunt vrátil a vybudoval nový dvůr. Zde rod hospodařila až do roku 1846, tedy s malými přestávkami 266 let. Počátkem 20. století se gruntu ujímá rod Šímů a patří mezi nejbohatší v městečku. V padesátých letech byla rodina vystěhovávána a perzekvována. Na počátku 80. let bylo rozhodnuto o zbourání všech tří stavení a poslední majitelka Marta Šimová odhlášena 21. 5. 1982. Dvůr byl opět zbourán a číslo opět dost necitelně připadlo na nové stavení, které nemá s dvorem Kvíčalovským nic společného. Od roku 1984 patří novému dvoru rodiny Ryšavých.

1580 Matouš Kvíčala, pak Šebestián Hozman a žena Kateřina, 1609 23. 4. Jakub Mlčán, 1647 5. 12 Grunt pustý, hospodář zběhl a příjmy obráceny k záduší sv. Martina a sv. Jana, později nastoupil na grunt Jiřík Kvíčala, 1699 30. 12. Jan Kvíčala, 1757 12. 12. Jan Kvíčala syn, 1777 10. 7. Josef kvíčala, 1832 2. 2. Josefa Kvíčalová, 1846 23. 5. Alžběta Hlídková, provdaná Mayerová, 1846 2. 8. Josef Mayer ½, 1885 18. 1. Alžběta Mayerová, 1900 29. 5. František Šíma a žena Aloisie, 1900 29. 9. Karel Čemus a žena Božena, 1901 4. 4. František Šíma, 1933 23. 10. František Šíma ml. A žena Marta, 1979 5. 10. Marta, vdova Šimová – odhlášena 21. 5. 1982, dvůr poté zbourán a číslo převedeno na nové stavení, 1984 17. 5. Miroslav Ryšavý a žena Marie

Č. p. 45

Třetí ze starobyklých gruntů v centru městečka, který padl v 80. letech 20. století za obětí výstavby a rozšiřování silnice, stál v sousedství Kvíčalovského dvora a na rozdíl od čísla 43 a 44 zůstalo číslo na svém místě, i když chalupa a další přilehlé byly zbořeny. Poslední majitel František Trhlík se odmítal za všech okolností vystěhovat a dožil se revoluce v roce 1989. Obydlí si udělal v bývalé stodole a prosadil si svou. Grunt byl vystavěn roku 1605 Jiříkem Houškou, a byl tedy ze všech tří gruntů nejmladší. Rod zakladatelů zde žil 137 let a v roce 1778 na grunt přišla rodina Trhlíků z nedalekého gruntu č. 55. Posledním majitelem Františkem vymřel rod Trhlíků po meči i po přeslici a žili zde nepřetržitě 223 let.

1605 Jiřík Houžka, 1678 29. 11. Vojtěch Houžka, 1713 11. 10. Bartoloměj Houžka, 1742 22. 11. Bartoloměj Merlín, 1761 22. 12. Tomáš Mašek se přičlenil, 1778 9. 3. Jan Trhlík, 1811 17. 1. Bartoloměj Trhlík, 1854 29. 1. Matěj Trhlík a žena Jana, 1880 28. 6. František Trhlík – Smíta, 1888 Anna Trhlíková ½, 1900 22. 12. Anna Trhlíková celé, 1928 1. 10. František Trhlík a žena Anna, 1981 9. 2. František Trhlík syn, 2004 5. 2. Iveta Votavová

Roční zpráva o lesích

Vážení spoluobčané, opět se rok s rokem sešel a šéfredaktorka Sovy mě vyzvala k bilancování předešlého roku.

Nejprve bych chtěl Vám všem poděkovat za spolupráci a popřát vám hodně zdraví, splněných přání a mnoho štěstí v novém roce 2022. Vždyť

„Všechno štěstí závisí na odvaze Tvé“ Sokrates

Nechci na tomto místě hodnotit chod obce, splněné či nesplněné roční nebo dlouhodobé úkoly, pracovní aktivitu nebo nečinnost zastupitelů. O tomto Vás jistě bude objektivně informovat paní starostka.

Přísluší mi, jakožto odbornému lesnímu hospodáři a zároveň hajnému v jedné osobě, objasnit vám realitu a pracovní činnost v lesním majetku obce. V roce 2021 konečně přišlo po dlouholetém čekání srážkově zajímavější období. V lesích se to projevilo úbytkem nahodilých kůrovcových těžeb. Samozřejmě, že nesmíme zapomenout na předešlé zničení některých mytních SM porostů. Tam, kde zůstaly, se vlivem loňských srážek zatím udržely. Na tento fakt navazuje výše těžby, která je prakticky nulová, krom několika lapáků

vyrobených z polomů. Nemuseli jsme tudíž opět nakupovat drahý sadební materiál, ale použili jsme na zalesnění starších holin (vloni žádné nevznikly) znovu osvědčený geneticky vhodný zdroj z přirozené obnovy. Jedná se o semenáčky jedle, borovice a dubu. Následně jsme ošetřili kultury repelenty a některé oplotili starým použitým lesnickým pletivem, abychom je ochránili proti zvěři. Dále proběhla jejich ochrana proti bušení ožnutím dvakrát za rok. Byly doprodány zbytky staršího paliva místním občanům. Opět jsme zažádali o finanční vyrovnání o újmu za ušlý zisk v roce 2020 ve výši 90 m³. Tato dotace proběhne až v roce 2022 a bude pokrácena s ohledem na tržní ceny dřevní hmoty.

V letošním roce se znovu zaměříme na preventivní ochranu proti lýkožroutům a nově dočištěním borových souší vznikajících po napadení lýkohuby a lýkožrouty. V neposlední řadě se budeme věnovat obnově, vylepšení a výchově mladých lesních kultur.

S pozdravem *Lesu zdar*

Ing. Ondřej Klíma OLH

Vánoční sbírka pro azyl Sirius v Záhoří u Písku

Ani letos tomu nebylo jinak a uspořádali jsme *Vánoční sbírku pro pejsky a kočičky*. Pomáháte nám z této události vytvořit tradici a děkujeme, že se zapojujete!

Sbírka, kde jsme společně pomáhali „domovu důchodců“ pro psy a kočky, skončila 17. prosince 2021. Sbíraly se granule, konzervy, piškoty, kapsičky, stelivo, dezinfekční přípravky, vyřazená košťata, lopaty, ale také velmi potřebné deky, utěrky, staré povlečení a jakékoli podložení pod zvířata. Vaše dary jsme 18. prosince předali paní Gašparíkové, která měla obrovskou radost a za vše moc děkovala.

V současné době je v azylu Sirius 38 pejsků a 25 koček. O přestárlá zvířata se stará paní Ivana Gašparíková sama. Kvůli jejímu vyššímu věku už nepřijímá nová zvířata a stávající zvířata zůstávají na dožítí. Nejstaršímu z pejsků je 22 let. Velkou pomocí jsou tradiční vánoční sbírky pro toto zařízení. Paní Gašparíková je vděčná za dary a na činnost kolem azylu jde celý její důchod. Kromě elektřiny jsou velké výdaje také za veterinární péči a za odpady.

Děkujeme, že jste i letos sbírku podpořili a udělali dobrý skutek. Do nového roku 2022 Vám přejeme hodně zdraví, protože je nejdůležitější, ale také štěstí, lásku a osobní i pracovní úspěchy. To přeje i paní Gašparíková a její chlupáči.

Organizátoři akce

Eva a Vojta Barborkovi a Lenka a Jindřich Boubalovi

Zleva: provozovatelka psiho azylu paní Gašparíková, Eva Barborková, Lenka Boubalová a Albín Korvas

Mikulášská nadílka v Petrovicích a Oseku

Petrovice

Mikuláš v bílém rouchu a mitře, s dlouhými vousy a velkou berlou, doprovázen hodným andělem a zlými čerty. V neděli 5. prosince v podvečer zavítali i do Petrovic k hasičárně za malými dětmi, aby se přesvědčili, zda byly děti za uplynulý rok hodné.

Děti se svými rodiči se sešli před hasičárnou v Petrovicích, kde bylo chvíli po půl čtvrté slyšet hrozivé chrastění řetězů. Čerti, kteří strašili svým vzhledem, řetězem, ale i pytle, nahnali obavy všem okolo. Co kdyby si někoho chtěli odnést do pekla?

Statečná Adélka Bláhová z Petrovic, doprovázená svými ochránci: Vítek a Viktor Barborkovi z Oseka, David Novák z Radomyšle, Michal Kovář z Petrovic, Matyáš Kinkor z Malé Turné, sestřička Julinka usnula v kočárku a poslední Jan a Jakub Adámkovi z Malé Turné. K Luboškovi a Lukáškovi Ondříků čerti s Mikulášem a andělem zavítali po setmění na přání rodičů domů.

Mikuláš se dětí ptal, jestli byly hodné a nahlížel do své knihy, zda mluví pravdu. Čerti se zaměřili na hříchy a anděl chválil. Všechny děti přednesly básničku nebo zazpívaly písničku. Kdo zlobil, řekl básničky dokonce i dvě. Někteří v nadílce jako varování našli bramboru nebo uhlí. Ale děti byly hodné, byly obdarovány ovocem, sladkostmi, ale i nějakou tou hrou nebo knížkou.

Eva Barborková

Osek

Také v Oseku se ulicemi ozývalo andělské zvonění, úder Mikulášovi berly a chřestění čertovských řetězů. Osvědčená parta dostala jen jediné změny – mladého čerta letos nahradila rozpustilá čertice. Navštívili děti v pohodlí domácností a ty je vítaly více či méně radostně, leckdy schovaní pod postelí, jindy naopak s úsměvem na tváři. Nadílku obsahující sladkosti a ovoce si zasloužilo 25 dětí. Pan Jiří Kalina z Oseka oblékl čertovský kostým již počtvrté. „Návšteva u dětí doma má své kouzlo. Děti jsou pozornější, mají větší respekt. V sále jim mnohdy není vůbec rozumět. Letos jsme se na cestu vydali v 17 hodin a měli jsme hotovo asi v 19:30. I když byly děti letos o rok starší, některé se bály ještě více než vloni. Jako každý rok jsme potom společně celou akci zhodnotili a poseděli. Obávám se, že už si budete muset pomalu vychovat nějakého mladšího čerta, už je mi 780 let. Což o to, čertici je teprve 132 let, ta je ještě mladá,“ dodává s úsměvem pan Kalina. Bere si za vzor čerty, kteří navštěvovali jeho, když byl malý? „Já jsem určitě mírnější a zdaleka se tolik neopíjím jako oni. To, že k nám chodili čerti, si pamatuji už od postýlky. Někteří rodiče ale chtějí i dnes, abych byl na děti ostřejší.“

Lucie Mrkvičková

Adventní putování s Ježíškem

Na dlouhou a trnitou cestu, stejně jako kdysi tři králové nesoucí dary Ježíškovi do Betléma, se vydaly osecké děti dychtící po dobrodružství. Po úspěchu letní *Cesty kolem světa*, kterou pro děti připravily členky Svazu žen o prázdninách, se rozhodly obdobný program zařadit v čase předvánočním. Na sedm míst v Oseku i okolí umístily obálky, ze kterých děti nadšeně vyťahovaly obrázky jednotlivých postav. Z těch nakonec poskládaly barvičkami vylepšený betlém. Postavičky Josefa, Marie, Ježíška, tří králů a zvířat hřejících novorozence svým dechem byly doplněny zajímavými informacemi např. o vánočních zvycích. Co nám přinese hvězda v rozkrojeném jablíčku nebo proč se do vázy trhají barborky? To už teď všechny děti vědí! Během odpočinku po cestě si mohly na stanovištích přečíst o tom, jak a kde se Ježíšek narodil nebo krátkou vánoční pohádku. Po vánočních stopách se vydalo celkem 36 dětí a tři z těch, které poslaly fotografie hotových betlémů, byly vylosovány a odměněny. Šťěstí se usmálo na sedmiletou Violku Medovou, tříletou Emu Pajdlovou a dvouletého Eliena Michálka.

Emička Pajdlová u jednoho ze sedmi stanovišť

Elien Michálek s úsměvem ukazuje svůj hotový betlém

Viola Medová z Oseka a její velmi povedený výtvor

Krátká vánoční pohádka

Kdysi dávno neměli zajíčci kožíšky, a proto jim byla veliká zima. Nejmenší zajíček, který se jmenoval Štístko, měl jednoho dne už všeho dost. Když se blížil čas Vánoc, rozhodl se, že půjde navštívit Ježíška. Chtěl ho poprosit, aby zařídil, že už nikdy nebudou mrznout. Vydal se tedy na cestu. Cesta byla dlouhá a zajíček Štístko se třásl zimou. Přesto se mu podařilo dojít k Ježíškovi a přednést mu svoji prosbu. Ježíšek mu slíbil, že to zařídí pod jednou podmínkou. Chtěl, aby mu zajíček pomohl roznést dárky dětem. Zajíček Štístko mu to rád slíbil a také svůj slib dodržel. Ježíšek byl s jeho pomocí velmi spokojený. Řekl mu nejdříve, ať si odpočine. A když zajíček spal, přikryl ho pěkným bílým kožíškem. Zajíček Štístko spal dlouho, protože mu bylo krásně teploučko. Po probuzení byl velmi překvapený, když zjistil, že má hřejivý bílý kožíšek. S velkou radostí poděkoval, ale potom si uvědomil, že ostatní zajíčci bez kožíšků pořád mrznou. Svěřil se Ježíškovi a ten mu odpověděl,

ať se pěkně vrátí domů. Až se vrátí do pelíšku k ostatním, ať každého zajíčka přivine na srdce. Pak ať jdou spát a až se probudí, budou mít také krásné teplé kožíšky. Ježíšek ho ještě varoval, že zajíčci teplé kožíšky nedostanou, pokud nebude jeho objetí od srdce. Zajíček Štístko všechno slíbil a honem pelášil nazpět, aby se jeho kamarádi taky zahřáli. Když se konečně dostal domů, vyprávěl všem zajíčkům, jak se měl u Ježíška. Nejdříve mu vůbec nevěřili, ale přesto udělali všechno, jak jim Ježíšek vzkázal. Všichni se se Štístkem s láskou objali. Ráno, když se probudili, měli všichni krásné bílé kožíšky a velkou radost. Od té doby je všem zajíčkům teplo a Štístko se stal hrdinou, protože zachránil kamarády před umrznutím.

Poezie

Vánoční stromek

Když Vánoce začínají
Děti se radují
Na dárky jim přinese Ježíšek
Krásný vánoční stromček
Na vánoční stromek se dá
Nějaká ta ozdoba malá

Stromček je symbol vánoční
A kolem něj se sejde spousta lidí
A pod ním si dárky a lásku rozdělí
Stromček je vánoční tradice

Ondřej Bláha, Petrovice

Po roce

Plamen svíčky kreslí
obrazy na stěnu pokoje –
dávné tváře, příběhy něčí,
ptáme se – kdo to je?

Je lidská paměť hluboká
i temná jako řeka.
Co do ní bylo vloženo,
unáší do daleka.

Strom září, voní, taje vosk,
je tu čas vánoční.
Myslí teď plují vzpomínky
a člověk přemítá a sní.

A plamen svíce kreslí dál.
Já hledám v těch odlescích,
co čas odnesl, co dal –
včerejší naděje, zítřejší smích.

Zas uběhl rok. Okna pomaloval mráz.
Vracím se v myšlenkách.
Oheň praská. Přemítám –
je o ten rok míň či více nás?

Sdílení

Stále vstupujeme do něčích stop
čtu dětem z knížky
z níž mi čítala moje maminka
a zase je tu se mnou
beru do prstů hrníček
vyhlazený rukama mojí babičky
a dotýkám se dnů dávno uplynulých
sny, které se dědí
nebo dostávají darem
si předáváme z dlaně do dlaně
stále vstupujeme do něčích stop
Snad i naše se jendou naplní
Šlépějemi těch dalších...

Štafeta

Jak se střídáme
V přicházení a odcházení
Jaký poklad to tady střežíme
Jaký posvátný oheň
V nás hoří
Co je to za záhadu
Kterou si nepřetržitě předáváme
Z ruky do ruky
Od srdce k srdci

Jitka Pavlíková

VIII. ročník novoročního výstupu na Chlum

Chtělo by se zvolat podle vzoru: „Král je mrtev, ať žije král“, „VIII. ročník je za námi, vzhůru do příprav IX. ročníku.“

Ani letos se to neobešlo bez rozhodování na poslední chvíli. V okamžiku, kdy jsem usoudil, že příjezdové cesty jsou natolik podmáčené a rozježděné, že se nedá najít způsob, jak dopravit na vrchol tradiční svařák a čaj (oba nápoje po 20 litrech), přišel Pavel Levý s nabídkou možnosti vypůjčení terénního auta. Tím se dostala opět do hry varianta s tradičními nápoji. Hned se samozřejmě přidal Albín Korvas – čaj uvaříme, svařák ohřejeme. A tak se zase na poslední chvíli prosadila změna. Samozřejmě změna k lepšímu.

Při počítání účastníků zapsaných do vrcholové knihy podle výchozích míst, narazil jsem na několik „perliček“.

Výstupu se účastnilo i 8 pejsků. Buď jsem si některé pamatoval, nebo je páníčkové připsali (Jitka Brejchová zapsala Dastyho přimalováním tlapky za své jméno). Ujalo se to a zkusíme pro příště přidat kolonku pro čtyřnohé kamarády.

Překvapila mě účast několika kočárků – musel to být očištec. Bláto a prudká, kamenitá stoupání. Obdiv a mé neskonale uznání. Zrovna tak dva cyklisté na horských kolech. Marně jsem hledal elektromotor a baterii. No prostě mládí a trénink...

Nejmladší účastník/účastnice byla pětíměsíční Amálie Andrejův z Oseka. Samozřejmě v bezpečí nosítek, coby zátěž pro tatínka - šerpu. Nezaznamenal jsem pláč nebo projevy nevole. Třeba nám roste nová generace účastníků.

A poslední perlička. Nejvzdálenější účastníci – tradičně Vladka Cosier (Šimová) z Londýna. Vladka jezdí s rodinou na svátky za maminkou do Radomyšle a pravidelně se výstupu účastní s celou rodinou. Dokonce donutila děti, aby se zapsaly do výchozího místa Radomyšl – prý ať se snaží. Se skřípěním zubů to oba potomci zvládli, manžel odolal, ten je zapsán do „Londýna“.

A jak to celé v roce 2022 dopadlo? 280 zapsaných účastníků!

SKVĚLÉ! NEJVYŠŠÍ DOSAŽENÝ VÝSLEDEK!

Osek	Radomyšl	Rovná	Rohozná	Ostatní	celkem
78	93	63	21	25	280

Tak co dodat k úžasné účasti?

Samozřejmě došel svařák, ale „vylepšovali“ jsme čaj a pokud vím, nikdo si nestěžoval. Díky obsluze várníc.

Došly i medaile, ale u většiny účastníků, na které se nedostalo, máme adresy a „dotisk“ jsem už zadal. Předem děkuji pracovníkům a klientům DOZP za vstřícnost. „Přátelé, kamarádi, my vám ty medaile dovezeme.“

Bohužel, stále postrádám účastníky z Jemnic. Jsem přesvědčen, že je tam dostatek mladých a chalupářů. Napadlo mě, že by to Jemničáci mohli pojmout jako poctu paní Šindelářové, která do vysokého věku zdolávala denně několik kilometrů a byla i u myšlenky pořádat výlety po okolí. Často na ni vzpomínám a jsem vděčen za zajímavosti, které doslova sypala z rukávu.

Tak všem moc děkuji za účast a přeji v roce 2022 hlavně zdraví, ať se můžeme i nadále setkávat.

Za rok na YDYKSEBu!!!

Za všechny organizátory a pomocníky, kterým moc a moc děkuji,

Bohouš Pajdla

Na vrcholku Chlumu bylo opravdu těsno

Ilustrační fotografie

Pavlinina cuketová polévka

Ingredience:

4 až 5 menších cuket

2 středně velké cibule

smetana

niva

olivový olej

oregano

V hrnci na olivovém oleji orestujeme nakrájenou cibuli. Cukety nakrájíme na kostičky (použijeme-li větší cukety, vydlabeme z nich semínka), přidáme k cibuli a vše krátce restujeme. Zalijeme zeleninovým vývarem, přidáme sůl, pepř a dvě polévkové lžice oregana. Dusíme do měkka, vše rozmixujeme a dochutíme smetanou. Polévka by měla mít krémovou konzistenci. Můžeme ji podávat s opečenou bagetou.

Dobrou chuť!

Pavlína Lošáková

Sport

Osečtí fotbalisté nasázeli na konci podzimu soupeřům „bůra“ hned dvakrát

Inkasovat pět branek v jednom zápase není rozhodně příjemná záležitost. Takový zážitek „dopřáli“ svým soupeřům osečtí hned dvakrát. Poprvé se jim tento husarský kousek povedl na začátku října proti Milevsku, podruhé jej zopakovali v zápase proti Sezimově Ústí. Na konci podzimní části soutěže (v říjnu a listopadu) se jim dařilo, prohru zaznamenali pouze v Třeboni (0:2).

V bitvě proti Olešníku na domácím hřišti se pět minut před přestávkou prosadil Sigmund a druhou branku přidal Jakub Říský z penalty. Výsledek na 2:1 upravil hráč Olešníku Toth. Po zápase proti Rudolfovu se osecký tým dokonce posunul na bronzovou příčku. Tehdy na hřišti kraloval Jan Hoch, který vstřelil dvě branky a měl šanci dokončit hattrick. To se mu nakonec nepodařilo a rudolfovský David Keřka mohl snížit na 2:1. V zápase proti Týnu nad Vltavou zase úřadoval Jakub Říský, který skóroval nejdříve v 52. minutě nohou a o tři minuty později hlavou. V 76. minutě dílo dokončil Sebastian Hosnedl a Osek zvítězil 3:2.

Díky této spanilé jízdě se osecké áčko v tabulce usadilo na 4. pozici, kdy má stejně bodů jako třetí Olešník a na druhé Prachatice ztrácí bod pouze jeden. Trenérská dvojice Josef Mráz – Roman Malý může být spokojená. „Myslím, že tým má ještě na víc. Dokázal mi to v některých zápasech. Proto si myslím, že jsme tak na osmdesáti

procenstech výkonnosti," komentoval výkony svých svěřenců Josef Mráz v rozhovoru pro týdeník Strakonicko.

Nejlepším oseckým střelcem podzimní části se stal Jan Hoch, který vstřelil 11 gólů. „To je určité moje dosavadní maximum v polovině sezóny. Nejvíce si vážím branek, které nám přinesly body do tabulky. Radost jsem měl z branek v derby na hřišti Strakonice, kde jsme otáčeli nepříznivý stav utkání. Nejhezčí branku jsem nejspíše vstřelil proti Rudolfovu. Bylo to z přímého kopu z nějakých dvaceti tří metrů a mně se povedlo zakroutit míč za zeď, přesně do horního rohu branky," vzpomíná Jan. A s kým mu to při hře zkrátka sedí a jde? „Na nejvíce gólů mi přihrál Honza Sigmund z levého záložníka. Nejlépe se mi určité hraje s Milanem Brabcem, s kterým spolu hrajeme od žáčků. Při zápase nám stačí jen se na sebe kouknout a už víme, co ten druhý udělá," dodává Jan.

Lucie Mrkvičková

Jan Hoch při meditaci po právě vstřelené brance

#	Tým	Zápasů	Výher	Remíz	Proher	Skóre	Body
1	FK Slavoj Č. Krumlov	15	12	1	2	49:9	37
2	FK Tatran Prachatice	15	10	1	4	37:24	31
3	FK Olešník	15	8	6	1	43:15	30
4	TJ Osek	15	9	3	3	36:22	30
5	SK Rudolfov	15	7	4	4	21:17	25
6	FC MAS Tábořsko B	15	7	3	5	29:18	24
7	TJ Dražice	15	5	7	3	23:16	22
8	FK Junior Strakonice	15	6	4	5	31:25	22
9	FC ZVZ Milevsko	15	7	1	7	20:25	22
10	TJ Jiskra Třeboň	15	5	5	5	23:21	20
11	SK Jankov	15	6	2	7	24:30	20
12	FK Olympie Týn n/Vlt.	15	6	2	7	31:40	20
13	FK Protivín	15	5	3	7	25:29	18
14	SK SIKO Čimelice	15	3	4	8	28:37	13
15	Sokol Sezimovo Ústí	15	1	0	14	12:51	3
16	TJ Blatná	15	0	0	15	10:63	0

Oba osecké týmy stolního tenisu jsou po podzimní části soutěže na špici

Na začátku října se pustili hráči obou týmů stolního tenisu do lýtých bojů se svými soupeři zblízka i zdaleka. Řady A týmu posílil Miroslav Vejda z Týna nad Vltavou, osecké béčko zůstalo oproti loňskému roku beze změn. Borci obou týmů vstoupili do podzimní části velmi úspěšně a vysoký standard si zachovali po celou podzimní část sezóny.

A tým si připsal celkem 33 bodů, zůstal neporažen a s náskokem pěti bodů si bezpečně hlídá pozici v čele tabulky krajské soutěže. B tým se o první příčku dělí s vodňanskými stolními tenisty a v těsném závěsu následuje tým z Blatné. Všechny tři tyto týmy zaznamenaly během podzimních měsíců jednu prohru, osecké porazili soupeři z Blatné. Od listopadu platí, stejně jako u dalších sportů, že mohou hrát pouze očkovaní jedinci. Osecký tým tato skutečnost nijak neovlivnila.

Jak vidí své šance v jarní části soutěže? „Myslím, že naše áčko si první pozici s přehledem udrží a probouje se z krajské soutěže do krajského přeboru. Tým B se jistě také porve o postup, tady by se jednalo o posun z okresního přeboru do krajské soutěže. Myslím, že pokud by se nám to podařilo, měli bychom dost sil na to, abychom se tam v budoucnu udrželi,“ říká Pavel Mrkvička st.

Lucie Mrkvičková

Pořadí	Družstvo	PJ	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	TJ Osek A	11	11	0	0	0	110:31	33
2.	TJ Sokol Mirovice A	11	8	1	2	0	96:66	28
3.	TJ Slovan Černý Dub A	12	8	0	4	0	100:79	28
4.	TJ Sokol Lhenice A	11	6	3	2	0	100:75	26
5.	TJ Sokol Vodňany C	12	5	2	5	0	102:92	24
6.	ČZ Strakonice Elektrostav C	11	5	0	6	0	81:89	21
7.	TJ Sokol Písek A	12	4	1	7	0	76:99	21
8.	ST Svatá Maří A	10	5	0	5	0	68:66	20
9.	TJ Sokol Milevsko A	12	4	0	8	0	67:99	20
10.	TJ Třebohostice A	12	3	1	8	0	83:104	19
11.	TJ Sokol Strakonice B	12	0	0	12	0	37:120	12

Pořadí	Družstvo	PJ	V	R	P	K	Skóre	Body
1.	TJ Osek z.s.B	9	8	0	1	0	124:38	25
2.	TJ Sokol Vodňany D	9	8	0	1	0	113:49	25
3.	TJ Blatná B	8	7	0	1	0	100:44	22
4.	Cehnice A	9	4	1	4	0	68:94	18
5.	TJ Blatná C	9	3	0	6	0	70:92	15
6.	TTC Sokol Volyně A	9	3	0	6	0	65:97	15
7.	TJ Sokol Lnáře "A"	9	2	1	6	0	54:108	14
8.	TJ ZD Zábělí z.s.	9	2	1	6	0	66:96	14
9.	TJ Sokol Vodňany E	9	1	1	7	0	60:102	12

Jubilanti

Říjen

Mandl Zdeněk, Osek, 75 let

Listopad

Havlíková Jaroslava, Jemnice, 88 let
Smolíková Jarmila, Malá Turná, 86 let
Šípková Jana, Osek, 75 let
Hoštičková Marie, Osek, 75 let
Pajdlová Jitka, Osek, 70 let
Scheiber Václav, Osek, 70 let

Prosinec

Kovářová Božena, Osek, 87 let
Kováčová Júlía, Osek, 84 let
Matoušek Eduard, Osek, 81 let

Všem oslavencům srdečně gratulujeme!

Přistěhovaní: 7

Narození: 0

Odstěhovaní: 2

Zemřelí: 5 (1 klient DOZP)

K 31. 12. činí celkový počet obyvatel všech vesnic **641**.

Opustili nás

Sládek Karel, Osek, 79 let (1. 10. 1942 – 12. 10. 2021)

Kohout Josef, Malá Turná, 88 let (15. 2. 1933 – 3. 12. 2021)

Jíně Jaroslav, Osek, 65 let, (12. 4. 1956 – 12. 12. 2021)

Janda František, Osek, 85 let, (14. 5. 1936 – 29. 12. 2021)

+ jeden klient DOZP

Plánované kulturní akce

5. 3. MDŽ (ČSŽ)

Tento den bude výjimečný pro všechny ženy. Nebude chybět ani pánská obsluha v podání místních hasičů.

12. 3. Dětský maškarní bál (ČSŽ)

Maškarní nabízí dětem možnost převléci se za své oblíbené hrdiny a strávit příjemné odpoledne tancem a hraním nejrůznějších her

18. 3. Obecní ples

Tradiční obecní ples, který je vždy zasazen do poloviny března, vás opět láká na výbornou hudbu, dobrou společnost přátel a hodnotné ceny v tombole.

26. 3. Turnaj ve stolním tenise (TJ stolní tenis a obec)

Přijďte změřit své síly se sousedy a přáteli. Odměnou budou ceny pro všechny zúčastněné.

Pro více informací sledujte vývěsní tabule. Kulturní akce se uskuteční za předpokladu, že jejich konání bude povoleno vládou.

Všem, kteří přispěli do tohoto vydání Moudré sovy, patří veliký dík.

Chcete rozšířit naše řady přispěvatelů? Máte zajímavé nápady na články? Píšete povídky, pohádky, fejetony nebo básně? Své příspěvky a připomínky posílejte na adresu lucie.mrkvickova@seznam.cz. Děkujeme!